

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਨਿਸ਼ਚੇ ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਨਾਲ ਬੈਠਦਾ, ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਦੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੀ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਕਿਹੜੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਦੂਗਰੀ ਜਰੂਰ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਤਾਂ ਤਾਕਤਮੰਦ ਹੈ, ਉਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਤਾਕਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਕੈਣ ਆਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਦੁਆਰੇ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ। ਸਤਸੰਗ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਢੇਰ ਸਤਸੰਗ ਹਨ, ਕਈ ਮਨ - ਮਤਾਂਤ੍ਰ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੋਈ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀਂ। ਸਤਸੰਗ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕਿਸੀ ਵਿਦਵਾਨ, ਅਚਾਰਿਆ, ਪੰਡਿਤ ਦਾ ਮੂੰਹ ਵੇਖੋਗੇ, ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਵੱਲ ਜਾਏਗੀ। ਇਥੇ ਫਿਰ ਅਨੇਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਸੰਗ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਯਾਦ ਕਰ ਫਿਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਬੱਚੇ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮੇਂ! ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਬਾ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਇੱਕਦਮ ਦੂਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਨਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਕੈਣ ਹਨ? ਬਰੇਬਰ ਉਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਮੁੰਝਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ, ਕਦੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਬੈਠੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੀ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਠਹਿਰੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਤੇ, ਹਰਿਦਵਾਰ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਦੇ ਮੇਲੇ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਨਦੀਆਂ ਕੋਈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਸਾਗਰ ਤੋਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ, ਮਹੱਤਵ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਇੱਥੋਂ ਉੱਥੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹੋ, ਉਹ ਲੋਕ ਫਿਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਨਿਕਲੀ। ਤੀਰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਦੇਸ਼ - ਦੇਸ਼ਾਂਤਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਵੀ ਪਾਰ੍ਵ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਰੱਬ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਮੰਦ ਹੈ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਗਪੇੜੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਤਾਕਤ ਕੀ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੀ ਵੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਹੈ। ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਾਲੀ ਦਾ ਰੂਪ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੇ ਫਿਰ ਤੇਲ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦੀ ਕਾਲੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕਾਲੀ ਦੀ ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਲੀ ਤਾਂ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਹੈ। ਕਾਲੀ ਦਾ ਇਵੇਂ ਰੂਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਭਾੜਾ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਕਾਲੇ ਬਣੇ, ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਗੇਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਾਲੀ ਹੁਣ ਜਗਦੰਬਾ ਬਣੀ ਹੈ ਉਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਏਗੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਾਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦੀ ਚਾਬੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਭਾਵਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਮਿਸਾਲ ਇੱਕ ਕਾਲੀ ਦੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰੀਤੀ ਬਹੁਤ ਹਨ - ਹਨੂਮਾਨ, ਗਣੇਸ਼ ਆਦਿ। ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਵੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਥੱਲੇ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵੇਖੋ ਇਹ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣ ਦੀ

ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਵਿਨਾਸ਼, ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਉਸ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਰਾਇਆ, ਪਰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਅੱਜ ਉਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਜੱਦ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੈਠੇ। ਪਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨਾਲ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਮੈਂ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੀਰਾ ਨੇ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਉੱਥੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਨਹੀਂ, ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਸ਼ੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੇ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ (ਟੀਚਰਸ) ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ, ਨਦੀਆਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਤਲਾਬ ਵੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਗੰਦਾ, ਬਾਸੀ ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਸੁਧਾ ਭਾਵ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦੀ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ। ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਤੋਂ ਵੀ ਭਗਤੀ ਛੁਡਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੱਦ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਆਪ ਹੀ ਛੁੱਟ ਜਾਏਗੀ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਭਗਤ ਸੀ, ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾਸੀ ਬਣ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਪੈਰ ਦਬਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਰਟਿਸਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾਸੀਪਣੇ ਤੋਂ ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਦੇ। ਬਾਬਾ ਭਗਤ ਤਾਂ ਸੀ ਪਰ ਗਿਆਨ ਥੋੜੀ ਸੀ। ਭਗਤ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦਾ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਾਬਾ ਕਦੀ ਵੇਖਿਆ? ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਾਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਝਾੜ ਤੋਂ ਸਾਕਾਰੀ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਝਾੜ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤਿੰਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਸਿੱਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਟੀਚਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਧਾਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਜੱਦ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਕਾਰ ਤੋਂ ਯੋਗ ਛੁਟਿਆ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਸਿੱਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਵੇਖੋ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰਦੇ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨਰਕ ਦੇ ਵੱਲ ਹੈ ਲੱਤ, ਸੂਰਗ ਦੇ ਵੱਲ ਹੈ ਮੂੰਹ। ਸਮਸਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੰਦਰ ਜੱਦ ਘੁਸਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਉਸ ਵੱਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਲੱਤ ਪਿਛਾੜੀ ਵੱਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਮਮਾ, ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਮਮਾ - ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠੋ। ਰਾਜਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਗੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਸਿੱਖਾਏਗਾ! ਤੁਸੀਂ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਵਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਸੀਰਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ, ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅਸੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਉਸ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਖੇਡ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਅਨਪੜ੍ਹ ਨੂੰ ਬੁੱਧੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬੁੱਧੂ ਬਣ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਿਨਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹੋ ਤੱਦ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਸਟਕਲਾਸ ਕਰਮ ਸਿੱਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਦੂਗਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਕੋਈ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਬਾ ਸੈਦਾਗਰ ਵੀ ਹੈ, ਪੁਰਾਣਾ ਲੋਕ ਨਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ!

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਰਮ ਸਿੱਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੋ ਜਾਓ। ਫਿਰ ਹੋ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੂਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣੋਗੇ। ਹੁਣ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਜੋ ਪਰਾਏ - ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖ ਕੇ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਸਕਣ - ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ!

ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗੇ। ਵਿੱਚਕਾਰ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਬਹਾਦੁਰੀ ਵਿਖਾਉਣੀ ਹੈ। ਪਰੀਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਗੰਧਰਵ ਵਿਵਾਹ ਦੀ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬਹਾਦੁਰੀ ਵਿਖਾਓ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਬਾਬਾ ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਸਿਰਫ ਨਗਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹਨ ਯੁਕਤੀਆਂ। ਬੜੀ ਜਬਰਦਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਨਮ ਬਾਬਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਐਵਰਹੈਲਦੀ ਬਣਦੇ ਹਨ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਹਿਣ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੇ ਥੋੜੀ ਨਾ ਬਣਨਗੇ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਕਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੱਖਣ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ। ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਆਏ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਾ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਜੱਜ ਯੁਅਰ ਸੈਲਫ, ਰਾਈਟ ਕੀ ਹੈ? ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਰਾਇਟੀਯਸ ਦੁਨੀਆਂ। ਮਾਇਆ ਅਨਰਾਇਟੀਯਸ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਅਨਲਾਫੁੱਲ, ਇਰਲੀਜੀਅਸ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਰਿਲੀਜਨ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਮਾਈਟ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਰਲੀਜਸ, ਅਣਰਾਈਟਿਸ, ਅਣਲਾਅਫੁੱਲ ਇਨਸਾਲਵੈਟ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਮੇਸੂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸੂਰਗ ਬਣਾਉਣਾ ਤਾਂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਪਰ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਇੰਕਾਗਨਿਟੋ ਵਾਰਿਅਰਜ਼ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ, ਟੀਚਰ ਦੀ ਮਤ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਤ, ਸੇਨਾਰ ਦੀ ਮਤ, ਧੋਬੀ ਦੀ ਮਤ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਮਤਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲ ਅਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦੁਰੀ ਵਿਖਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਸਾਗਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਮੱਛਲੀ ਵੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਾਏ ਰਹੋ, ਜੱਦ ਤਕ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤੱਦ ਤਕ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਨ ਦਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਾਓ ਅਰਥਾਤ ਸਰਵ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਆਪਣੇ ਚੇਹਰੇ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਚੱਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਮਿਊਜ਼ਿਅਮ ਬਣਾਓ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਬਿੰਦੂ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ।
